

stilles, er højst forskellige, fra de ganske smaa i Graasten til de noget større i Haderslev og til de mere omfattende vidt fremskuende Planer, som er knyttede til Sønderborgs og Aabenraas Havne.

Dernæst melder sig de kulturelle Spørgsmaal med deres store Krav: Skolevæsenets Ordning, Ordning af Bogsamlingsforhold, ogsaa Museumsinstitutioner til Bevaring af denne Landsdels særlige historiske Minder.

Og naar vi kommer over mod Vest, træffer vi i Højer og Tønder de ganske særlige Forhold, som der er til Stede baade derved, at disse to Byer direkte har lidt Tab ved Grænsereguleringen, hvad der ikke kan siges om de andre Byer, og ved de særlige sproglige og nationale Forhold, som hersker der, og som træder frem paa en anden Maade end i de Byer mod Øst, hvor den tyske Befolkning er i ret stort Tal. Maatte jeg herom have Lov at sige, at i Trontalen savnede jeg et enkelt Ord. Der, hvor Trontalen udtaler sig om Støtte til de Danske Syd for Grænsen, vilde jeg gerne have set et Ord om tilsvarende Agtelse fra dansk Side for det tyske Mindretals Sprog og Kultur indenfor Danmark. Men jeg føler mig overbevist om, at selv om Ordet ikke er udtalt, er det indskrevet som en ufravigelig Grundsætning i denne som i enhver dansk Regerings Politik.

Hvad jeg her flygtigt har berørt, har kun til Hensigt at understøtte de Bestræbelser, som er fremme for, at hvad vi nu sætter ind i de sønderjydske Landsdele, det skal sættes ind efter en samlet Plan og, for at bruge forhenværende Minister H. P. Hanssens Ord, i et hurtigt Tempo. Hvad vi gør nu, det bør gøres snart og samlet, og dér maa jeg paa ny sige, at jeg beklager i allerhøjeste Grad, at Regeringen har afskaaret sig fra at sikre sig den til dette Arbejde mest egnede. Det er ikke tilstrækkeligt at anerkende det allerede ydede, saaledes som det i meget stærke Ord skete fra den højtærede Trafikministers Side i en Tale til H. P. Hanssen i Aabenraa. Det er ikke tilstrækkeligt at anerkende det allerede ydede selv i de stærkeste Ord; derved understreger man i Virkeligheden kun Ansvaret ved, at man har afbrudt dette Arbejde. Det er den højtærede Kirkeminister, som en Gang, da han var i et udipomatisk Lune, der ikke ligner ham, sagde, at han ikke havde løbet H. P. Hanssen paa Dørene. Der var noget vredt og ærgerligt i denne Udtalelse, som ikke ligner den højtærede Kirkeministers

ellers saa beherskede Taleform. Men hvis han ikke har løbet H. P. Hanssen paa Dørene, saa nytter det heller ikke nu, at andre løber ham paa Dørene med smigrende Ord. Jeg har med den hjerteligste Interesse læst den smukke og varme Hilsen, som fem af Venstres Tingmænd har sendt H. P. Hanssen herfra, og føler mig overbevist om, at denne Hilsen, dens Tankegang og Retning, fuldt ud underskrives af Mænd udenfor de nuværende Regeringspartier; men den kan ikke, saaledes som ogsaa Faktum viser, underskrives af alle Venstres Rigsdagsmænd, endsiige af de Konservative fra Sønderjylland, og det er disse modstridende Meninger om dette Spørgsmaal indenfor de to Partier, som lammer Handlekraften, og som er den egentlige Aarsag til, at denne Regering ikke har gjort det eneste naturlige, at bevare H. P. Hanssen som Leder af de sønderjydske Forhold i Overgangstiden.

Jeg skal derefter vende mig til Spørgsmaalet om Statsfinansernes Stilling, hvorom Trontalen bruger forskellige Udtryk og Vendinger, som neppe har været ventede af hele Vælgerbefolkningen. Der staar f. Eks.: „En Hovedgenstand for Regeringens Bestræbelser vil det være at sikre Balance i Statshusholdningen“. Venstres Vælgere havde vistnok ventet et andet Ord. De havde vistnok ventet, at Hovedgenstanden for Regeringens Bestræbelser var at tilvejebringe, endelig igen at skaffe Balance i Statshusholdningen, og ikke noget saaroligt og jævnt som dette at sikre en allerede tilstedeværende Balance. Maa jeg i denne Anledning have Lov at bringe Finansministeren min varmeste Lykønskning til det Statsregnskab, han har aflagt, et Statsregnskab, som viser et Driftsoverskud paa 61 Mill. Kr., en Kassebeholdningsforøgelse paa 148 Mill. Kr., op til 352 Mill. Kr., hvoraf i Overtagelsesøjeblikket vel efter Finansministerens Beregning ca. 240 Mill. Kr. var disponible.

Det er jo et enestaaende Statsregnskab. Jeg tror, man kunde bruge en Del af det aandfulde Ord, som den højtærede Finansminister nævnte, og sige, at det er Statsregnskabernes Dronning. Det er den Slags Regnskaber, en Finansminister kun aflægger een Gang i sit Liv. Man har ingen Sinde, saa længe vi har haft Venstreregeringer, ingen Sinde siden Systemskiftet, ja, jeg tror heller ikke før, set et Statsregnskab af en saadan Art som dette. Glæden over dette gode Regnskab formindskes jo ikke i mindste Maade, ikke heller for den højtærede Finansminister, derved, at det er